

De vaarten in de Groninger polder zijn de plekken waar Rudy van der Meer op zoek gaat naar grote ruisvoorn.

Als de grote ruisvoorns uitblijven, besluit Rudy over te schakelen naar het vissen op roofvis.

VAN RUISERS NAAR ROVERS

Water waar 'bakstenen' van ruisvoorns zwemmen is niet altijd even gemakkelijk te vinden. Het is dus vaak een kwestie van pionieren op zoek naar grote 'rooierijers'. Om ervoor te zorgen dat zo'n zoektocht niet helemaal zonder vis wordt afgesloten, zorgt Rudy van der Meer dat hij altijd snel kan schakelen van ruisers naar rovers.

TEKST EN FOTOGRAFIE JEROEN SCHOONDERGANG

De zoektocht naar grote ruisvoorn begint in een idyllische Groninger polder. Tussen Groningen en Hoozezand bevindt zich een groen en waterrijk landschap met fraaie vaar-

ten die ouderwets 'polderig' aandoen. Als 'stadjer' (bewoner van de stad Groningen) struint Rudy hier in de zomer en het najaar graag rond met een klein vliegenhengeltje, op zoek naar ruisvoorn. Een schil-

derachtige vaart nabij Harkstede is het startpunt van de zoektocht van vandaag. Door de hoge begroeiing baant hij zich een weg richting een iets vissersvriendelijker gedeelte van de oever. Daar is het riet lager en is er ruimte voor de achterwaartse worp. Daarmee presenteert Rudy zijn droge vliegen en nimfen aan de voorns.

BASIC EN LIGHT

Aangezien zoeken veel struinen en verkassen betekent, is de uitrusting hier op aangepast. Naast de hengel met reel

draagt Rudy slechts een klein tasje bij zich. Hierin zitten twee vliegendozen, wat spoeltjes nylon, knip- en onthaakinstrumenten en vetigheid om de lijn en vlieg drijvend te houden. Op het hoofd zit een pet en een goede polariserende zonnebril. Die hoofd- en gezichtsbedekking zijn niet alleen voor een beter zicht, maar dienen ook als bescherming tegen rondvliegende haken. Aan zijn riem heeft hij tenslotte een lijnmand gesespt. Deze bak, waarin de losse vliegenlijn belandt, wordt veel gebruikt door vliegvissers die

wadend of vanaf blokkendammen op zeeforel, zeebaars en fint vissen. "Maar voor het binnenwater is dit mandje ook erg handig", zegt Rudy. "Bij een hoge rietkant of wanneer je struiken en andere begroeiing om je heen hebt, houdt een lijnmandje je vliegenlijn weg van de obstakels. Zo houd je meer tijd over om te vissen en werp je verder en nauwkeuriger."

PIONIERSWERK

Die nauwkeurige worpen blijken belangrijk aan deze dichtbegroeide vaart. De vis houdt zich onder en tussen de begroeiing dicht onder het wateroppervlak op. Te midden van de waterlelies en in de rietkant zijn kringen te zien

van kleine voorns. Af en toe klinkt er ook een luid geslurp. "Waarschijnlijk karper", zo vermoedt Rudy. "Al kan een echte grote ruisvoorn ook aardig wat kabaal produceren als hij voedsel van het oppervlak slurpt." Ondanks de aanwezigheid van vis, valt de vangst met wat kleine voorns tegen. Op het humeur van Rudy lijkt dit echter niet veel effect te hebben. "Dit hoort bij het zoeken naar nieuwe visgronden. Soms vang je niet direct de sterren van de hemel, maar vind je wel een interessant vliegviswatertje op een plek waar je normaal gesproken nooit zou zoeken. Daarbij pin ik mezelf ook niet volledig vast op één vissoort of visserij. Zo zijn er altijd alternatieven

Baars kun je prima vangen op streamers (zie rechterfoto voor enkele voorbeelden) die je vist aan ruisvoorn materiaal.

Water in nieuwbouwwijken in aanbouw is vanwege de verlande oevers interessant voor vliegvisser.

voorhanden. Nu de voorns het laten afweten, probeer ik het bijvoorbeeld op roofvis. Ook dat kan met een lichte vliegvisuitrusting. De extra doos met kleine streamertjes en intermediale (zeer langzaam zinkende) lijn die ik bij me heb, komen nu van pas.”

BOUWTERREIN

De volgende stek die we aandoen ligt op een onverwachte locatie. Net buiten de

bebouwde kom ligt een bouwterrein waar graafmachines en een aantal net afgebouwde huizen staan. De bouwkelevs liggen aan het water: een netwerk van kanalen en een plas die er in de toekomst zeker fraai uit gaat zien – nu is het echter nog een grote woestenis. Langs de nog maar net aangelegde weg tuigt Rudy zijn vlieghengel op. “Vissen in deze onaantrekkelijke omgeving is een bewuste

keuze. De kanaaltjes en sloten in nieuwbouwwijken in aanbouw zijn altijd interessant voor vliegvisser. Vooral als het om water gaat dat wordt gevoed door een plas of meer in de buurt. Het water moet zich net als de wijk ontwikkelen. Beschoeiingen ontbreken nog en de verlande oevers bieden volop beschutting aan visbroed en insecten. De vaarten zijn ook nog niet zwaar begroeid en dus uitstekend

te bevissen. In dat stadium hangt er vaak veel baars rond. Deze pioniers heb ik hier ook al zien jagen.”

BAARZENBAL

Aan de leader bindt hij daarom een eenvoudig streamertje van natuurlijk haar. De duiker die onder de weg door naar de vaart aan de andere kant loopt, is de beoogde stek om te starten. Roofvis zoekt immers graag een schaduwrijke en beschutte plek om zijn prooi te beloeren en te overrompelen. Rudy maakt een worpje voorbij de duiker, schuin langs de oever en laat de vlieg zinken. Direct als hij begint met het binnen strippen van de lijn, pakt een baars de streamer. De vis lost de haak, maar het geeft wel vertrouwen. “De baars is er meteen bij. En waar er één baars zit, vind je er meer.” Dat blijkt als bij de volgende worp een mooi baarsje van rond de twintig centimeter zich op de streamer stort – en gelukkig wel blijft hangen. “Dit is hier een gemiddeld slag vissen. Vang je er eentje van tegen de dertig, dan ben je spekkoper. Maar ook die kleinere baarsjes geven leuk sport op een licht vlieghengeltje. Vooral de aanbeet en de eerste spurt zijn zeer zeker de moeite waard.”

Mooie verrassing uit een wat ‘oudere’ nieuwbouwsloot: een snoekje op de zonker-streamer.

MATERIAAL

Een vlieghengel van 2,70 meter voor een aftma 4 is een prima allrounder voor de voorn in poldervaarten en baars in nieuwbouwwijken. Combineer de hengel met een degelijke reel, een goede drijvende WF-lijn en idealiter met een intermediale lijn. Gebruik voor voorn een leaderpunt van rond de 12/00. Voor baars is een puntje 20/00 voldoende. Vis je op baars met een drijvende lijn, verleng dan je leaderpunt met een metertje om toch voldoende diep te vissen.

VLIEGEN VOOR VOORN:

Droog: palmer, sedge, red tag en bibio, in de maten 14 tot 10. Nimf: pheasant tail, culex, hare’s ear en voor de overgang van warm naar koud weer: goudkopnimf, vlokreeft en verzwaarde pheasant tail. Vis de zware nimfen met een lange leader en beetverklikker.

VLIEGEN VOOR BAARS:

Visimitaties van natuurlijk en/of synthetisch haar, woolly bugger en zonker-streamer op weerhaakloze haken in de maten vier tot tien. Gebruik niet teveel materiaal bij het zelf binden van de vliegen. Dan zijn ze met een lichte vlieghengel eenvoudig te werpen.

Met een allround set kun je zowel prima op voorn als baars vissen.

NIEUW EN OUD

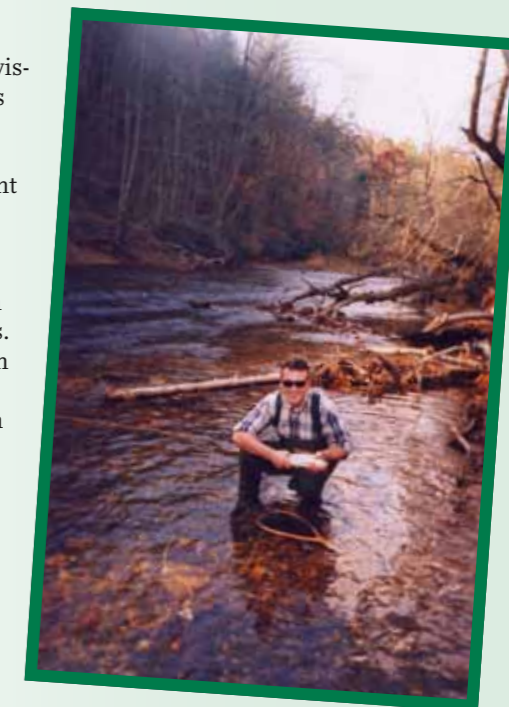
Nadat de stek bij de duiker nog een paar baarsen heeft opgeleverd, trekt Rudy al vissend verder de wijk in. In tegenstelling tot de vaarten aan de net bouwrijp gemaakte grond, zijn die wat verderop al duidelijk wat ouder. Hier zijn al mensen in hun tuintjes aan het werk en is het water al meer vol gegroeid met waterplanten. Het risico op vastlopers is in deze ‘oudere’ sloot ook wat groter dan in de ‘jonge’ vaarten. Een streamertje van een witte strip konijnenvont (zonkerstrip) belandt tussen het fonteinkruid. In eerste instantie lijkt het er inderdaad ook op dat

Rudy’s streamer vastloopt. De vermeende waterplanten beginnen opeens echter woest te schudden. Het snoekje dat het streamertje heeft gepakt, probeert er met een schot vandoor te gaan. Dat staat Rudy echter niet toe en even later onthaakt hij de kleine groenjas. Als de vis zijn vrijheid weer terugkrijgt, knikt hij tevreden. “Zo zie je hoe een watertje langzaam maar zeker volwassen wordt. Ik ben benieuwd of we hier in een paar jaar flinke snoeken kunnen verwachten. En voor het zover is, zoeken we gewoon een andere nieuwbouwwijk. Daar hebben we er in Nederland genoeg van.”

Smulders ziet ze vliegen

HOE HET BEGON

Het vliegvisser is net een virus. Je raakt ermee besmet en komt er nooit meer vanaf. Bij mij nestelde dat virus zich toen ik veertien was. Het was op een vakantie met mijn ouders in Zweden. Daar zag ik in een prachtige rivier een man staan vliegvisser. De zon scheen op het water en liet de druppels die bij het heen en weer gaan van de lijn in de lucht zweefden prachtig glinsteren.

Een uur lang zat ik op een rots naar die man te kijken – en al die tijd heeft ie me niet opgemerkt. Hij zat in zijn eigen wereldje en was enorm geconcentreerd aan het vissen. Af en toe pakte hij een doosje uit zijn vest om een ander vliegje aan de leader te binden. Zo nu en dan boog zijn hengel ook flink door. Dan pakte hij een spartelende vis even uit het water om hem daarna voorzichtig weer te laten zwemmen.

Daar in die rivier heerste echt een heerlijk gevoel van rust. Je hoorde alleen het ruisen van de rivier en het kwetteren van vogels. Ik kon me heel erg goed voorstellen dat die man intens genoot. Dat wilde ik ook! Maar ik had geen vlieghengel, geen vlieghengel en geen vlieghengel. Ook geen waadpak, geen vest en zeker geen vliegen.

Zodra ik weer thuis was kocht ik bij een dierenwinkel mijn eerste vliegvissetje. Een holglas hengeltje, simpel reeltje en goedkope drijvende lijn. Alles zat onder het stof en ik kreeg een flinke korting. Mijn moeder maakte een vliegvisvest met heel veel zakken, waar ik nog veel jaartjes plezier van heb gehad. Mijn leaders maakte ik zelf naar een voorbeeld uit een sportvisboek. Ook de vliegen waren huisvlijt op basis van wat ik langs de waterkant en in de kippenren van mijn ouders vond. Ze leken helemaal nergens op, maar ik heb er wel wat visjes mee kunnen vangen.

Mijn vliegvisstechniek scherpte ik aan in de tuin achter het huis. Nadat ik genoeg had geoefend, ving ik in een nabij gelegen sloot mijn eerste visjes aan de vlieg: voortjes en baarsjes. Een paar jaar later op vakantie in Noorwegen sloeg het virus pas echt goed toe. In een rivier ving ik veel kleine forelletjes en aan de oevers van een prachtig meer leuke baarsen en grotere forellen. Sindsdien heeft het virus nooit meer mijn lichaam verlaten.

Martin Smulders